

Blázen

Vladimír Václavěk

Blázen jsem ve své vsi,
znají mne smutní psi,
bílí psi ospalí,
plynouce do dáli,
žádný z nich neštěká:
těší mne zdaleka,
jsou to psi oblaka,
běží a nekvílí.

Smutkem jsou opilí,
kam jdeme, nevíme:
požehnej duši mé.
Pastýři prastarý
s hlubokými dary
měsíci a bdění,
s trny na temeni
těžkém, rozbodaném
jako srdce.
Amen